

Решение № 60583

Номер 60583 Година 12.11.2020 Град Смолян

Районен Съд - Смолян

На 14.10 Година 2020

В публично заседание в следния състав:

Председател: Секретар:

Прокурор: като разгледа докладваното от Гергана Кузманова

Гражданско I инстанция дело

номер 20195440101523 по описа за 2019 година

Производството е образувано по искова молба на „В.- П.“ –С. против И. А. П., в която се твърди от ищеца, че по искане на ответника с вх. № ***от 07.09.2018 г., е подписал с него Договор № ***от 26.09.2018 г. ,по силата на който е предоставил на ответника кредит в размер на 4 000,00 лева, който е усвоен още на следващия ден - 27.09.2018г. В същият ден, като неразделна част от договора, е подписан и погасителен план към него, в който страните са уредили размерът на дължимите лихви и сроковете за тяхното погасяване.

В договорените срокове ответникът не е заплащал дължимите лихви, поради което за времето от 20.10.2018 г. до 26.09.2019 г. той дължи общо сумата 48.70 лева, представляваща наказателна такса върху всяка просрочена вноска - „по 0.1 % от остатъка на дължимата главница по кредита“, съгласно т. 14 от договора.

Поради неплащане на главницата в договорения срок - 26.09.2019 г., ответникът дължи и наказателни лихви върху тази сума /4 000 лева/ за времето от 27.09.2019 г. до 02.10.2019 г., общо в размер на 10.33 лева, съгласно т.13 от договора.

Като неизправна страна по договора, ответникът дължи сумата от 4 000.00 лева главница, сумата 423.71 лева договорна лихва върху главницата за времето от 20.10.2018 г. до 26.09.2019 г., сумата 48.70 лева наказателна такса и сумата 10.33 лева наказателна лихва върху главницата за времето от 27.09.2019 г. до 02.10.2019 г.

Предявили вземанията си по реда на чл.410, ал.1 от ГПК пред Районен съд - Смолян. По ч. гр.д. № ***/2019 г. е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение № 508 от 08.10.2019 г. за посочените в нея суми. Тъй като ответникът не е намерен на постоянния му адрес в [населено място], ул.***** ***, връчването на издадената срещу него Заповед за изпълнение е извършено по реда на чл.47, ал.5 от ГПК. На основание чл.415, ал.1, т.2 от ГПК, с Разпореждане *****от 14.12.2019 г., издадено по горепосоченото частно гражданско дело, съдът е указал да предяви иск против длъжника за установяване на

вземането., поради което и моли съда да постанови решение, с което да се признае за установено по отношение на ответника, че същия дължи на ищеца следните суми: сумата 4 000 лева, представляваща получен и невъзстановен в договорения срок 26.09.2019 г. кредит ; сумата 482,74 лева договорна лихва върху главницата за времето от 27.09.2018 г. до 02.10.2019 г. / съгласно молбата уточнение на исковата претенция вх.***51 /09.01.2020г./ , за които суми по ч.гр.д.№***/2019г. на РС-Смолян е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК. Претендира и за разноските в заповедното и в настоящото производство.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответника чрез назначения му особен представител, с който оспорва иска по основание и размер. Сочил, че с исковата молба няма представени писмени доказателства по делото, удостоверяващи обстоятелствата кога, по какъв начин и в какъв размер кредитната сума е изплатена от кредитодателя на кредитополучателя и съответно кога, по какъв начин и в какъв размер кредитна сума е получил кредитополучателят от кредитодателя по процесния договор за кредит.

В с.з. ищецът р.пр. поддържа иска чрез пълномощника си адв.М.Г..

Ответникът р. пр. оспорва иска чрез особения представител адв.Л. С..

Съдът, след преценка на изложеното в исковата молба и отговора, на становищата на страните в съдебно заседание и като обсъди събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

По ч.гр.д.№***/2019г., образувано по подадено заявление от „В. П.“ [населено място], Смолянският районен съд е издал Заповед № ***/08.10.2019г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, с която е разпоредено длъжникът И. А. П. да заплати на ***“В. П.“ [населено място] суми: 4000,00 лева-дължима се главница по договор за кредит от 26.09.2018г., 482,74 лева-дължима се договорна лихва за периода от 27.09.2018г до 02.10.2019г, законната лихва върху главницата от 4000,00 лева, считано от 02.10.2019г до окончателното плащане., както и направените разноски в хода на заповедното производство ,както следва: 400,00 лева-адвокатско възнаграждение и 89,66 лева -заплатена ДТ.

Заповедта за изпълнение е връчи на на длъжника по реда на чл.47 ал.5 от ГПК, поради което и на осн.чл.415 ал.1 т.2 от ГПК съдът с Разпореждане ***939/14.12.2019г. е указал на заявителя „*** П.“ [населено място], че в едномесечен срок от съобщаването му може да предяви срещу длъжника иск за установяване на вземането си по издадената заповед за изпълнение, като довнесе дължимата ДТ.

Разпореждането е получено от заявителя на 18.12.2019г. и на 19.12.2019г. е подадена исковата молба от кредитора, с която е предявен иска за установяване на вземането по посочената по-горе заповед за изпълнение, по който е образувано настоящото производство. По делото е представен Договор за кредит №***/26.09.2018г. , сключен между ***В.-П. [населено място]- ***и И. А. П.- ***, с който кредиторът предоставя на кредитополучателя кредит с чиста стойност/ главница/ в размер на 4 000 лв. В т.2 от договора е предвидено,че усвояването на кредита се извършва еднократно в срок до 30 дни от датата на вземане на решение на управителния съвет на кредитора за отпускане на кредита , безкасово или в брой след предоставяне на предвидените в глава VI обезпечения и след заплащане от страна на кредитополучателя на дължимите такси по кредита, съгласно решения на съответните органи на кредитора. Съгл.т.3 от договора кредитополучателят се задължава да погаси кредита в пълен размер, съгласно погасителен план, представляващ неразделна част от настоящия договор, като крайния срок за погасяване на кредита е 26.09.2019г. Към момента на сключване на договора общия размер на погасителните вноски е 4 425 лв., включващ 4 000 лв. чиста стойност на кредита и 425 лв. редовна лихва. Съгл.т.11 Дължимата от кредитополучателя годишна лихва за усвоените суми е 10,5%, изчислена като

сбор от БЛП 2%, определен от УС на ****,****“ и договорена надбавка от 8,5 пункта, определена от УС на кредитора. Съгл.чл.13 от Договора при неплащане на главницата в договорения срок, при предсрочна изискуемост на кредита, както и при неизпълнение на което и да е задължение на кредитополучателя, кредиторът начислява наказателна лихва за забава в размер на договорената лихва за съответния период, завишена с надбавка от 5 пункта за срока на забавата върху просрочената вноски. Съгл. т.14- при неплащане на лихви към уговорената дата кредиторът начислява наказателна такса в размер на 0,1% от остатъка на дължимата главница по кредита

От заключението по назначената и изслушана СИЕ се установява, че сумата по договора за кредит в размер на 4 000,00лв. е заплатена на кредитополучателя И. П. с РКО от 27.09.2018г. Кредитополучателят П. не е извършвал плащания по процесния договор за кредит. Размерът на непогасената главница е 4 000,00лв. За неплащане на лихви към уговорената дата-12бр. погасителни вноски, съгл.т.14 от договора се дължи наказателна такса в общ размер на 48,00лв. Падежът на дължимата главница е 26.09.2019г. За периода 27.09.2019г. до 02.10.2019г./ датата на подаване на заявлението за издаване на заповедта за изпълнение/ дължимата наказателна лихва е 10,33лв., съгл.т.13 от договора. Неизплатената договорна лихва и годишна такса управление е в размер на 424,69лв.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Предявен е иск с правно основание чл.422 ал.1 ГПК.

Искът е предявен от и срещу надлежни страни, в едномесечния срок по чл.415, ал.1 от ГПК, предмет на иска са сумите, за които е издадена заповед за изпълнение по чл.417от ГПК, поради което е процесуално допустим.

С установителния иск по чл.422 от ГПК се цели да бъде установено по исков ред съществуването на вземането, за което е била издадена заповед за изпълнение по реда на заповедното производство. Целта на предявяването на този иск е да се установи безспорно наличието на вземането, за което е издадена заповед за изпълнение, като подаването на възражение не води автоматично до отмяна или обезсилване на вече издадената заповед за изпълнение, а представлява само пречка същата да влезе в сила. В случай, че производството по иска по чл. 422 ГПК приключи с позитивно решение тази пречка отпада и заповедта за изпълнение влиза в сила и придобива изпълнителна сила. По този специален установителен иск в тежест на ищецът е да докаже факта, от който произтича вземането, а ответника - възраженията си срещу вземането.

С оглед на събраните доказателства по делото съдът намира за доказано, че на 26.09.2018г. страните са сключили договор за кредит, по силата на който ищецът е предоставил в заем на ответника сумата от 4 000 лв., която ответникът е следвало да върне на 12 погасителни вноски, съгласно погасителния план, ведно с уговорените лихви при условията на договора. В тежест на ищеца бе да установи, че сумата по договора е предоставена на ответника, а ответникът от своя страна следваше да установи, че е изпълнил задълженията си по договора да заплаща в срок лихвите по погасителния план, респ. главницата на уговорената в погасителния план дата.

Предвид така установеното със заключението по ССЧЕ, съдът намира за доказано, че ищецът е изпълнил задължението си да предостави на ответника в заем уговорената в договора сума от 4000 лв., а ответникът не ангажира никакви доказателства, че е изпълнил задължението си по договора за погасяване на кредита, съгласно погасителния план. Ето защо искът за дължимост на главницата е изцяло основателен и доказан, а в частта му за дължимостта на договорната лихва е доказан до размер на сумата от 414,69лв., а за разликата над тази сума до претендирания размер от 482,74лв. искът следва да се отхвърли. От заключението на вещото лице се установи, че в претендираната сума от 482,74лв. с лева освен договорната лихва от 414,69 лв. се включва и 10,00 лв. такса за управление на кредита

/ което вещото лице посочва при изслушване на заключението в с.з./ , 10,33лв.-наказателна лихва и 48,00лв.- наказателна такса. Видно от заявлението по заповедното производство вземането от 482,74лв. е заявено като договорна лихва. В настоящото производство е недопустимо да претендира дължимост на вземане на основание, различно от заявеното в заповедното производство. Затова и искът за дължимост на договорната лихва за процесния период е основателен до размер на сумата от 414,69лв., установен от заключението на вещото лице. Няма пречка ищецът да заяви претенцията си за за наказателни лихви и такси в отделно производство , чрез предявяване на осъдителен иск.

С оглед изхода на делото на ищеца ще следва да се присъдят съдебни разноски в настоящото производство в размер на 875,80 лв., и в заповедното производство в размер на 482,25 лева, съобразно уважената част от иска.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на И. А. П. с ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], ул. "****" ***, че същият дължи на „*** –П.“ с ЕИК[ЕИК] с адрес [населено място], ***. "****" *** ***, представлявана от И. А. Ц. следните суми : сумата 4 000 лева-главница и сумата 414,69 лева договорна лихва върху главницата за периода 27.09.2018г. до 02.10.2019г., за които по ч.гр.д.№1096/2019г. на РС-Смолян е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК.

ОТХВЪРЛЯ иска за дължимост на договорната лихва за периода 27.09.2018г. до 02.10.2019г. **В ЧАСТТА** за разликата над 414,69 лева до пълния претендиран размер от 482,74лв., като неоснователен.

ОСЪЖДА И. А. П. с ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], ул. "****" ***, да заплати на „*** –П.“ с ЕИК[ЕИК] с адрес [населено място], ***. "****" *** ***, представлявана от И. А. Ц. в настоящото производство в размер на 875,80 лв., и в заповедното производство в размер на 482,25 лева, съобразно уважената част от иска.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Смолянски окръжен съд в двуседмичен срок, считано от връчването му на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: